Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5915
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">>

dam

erat et nō erat ibi quisquā præter duos senes absconditos et contemplantes eā dixerūtq; puellis afferte nō oleū et unguenta et hostia pomerij claudite ut lauet et fecerūt ita ut præceperat clauserūt ostia pomerij et egressæ sunt p postica ut afferrent q̄ iusserat nesciebat q; senes ibi absconditi Cum autē egressæ essent puellæ surrexerunt duo senes et accesserūt ad eā et dixerūt Ecce hostia pomerij clausa sunt et nō nos videt. et ī cōcupiscētia tua sumus quādobrem assentiat nobis et cōmisce nobiscū Q; si noluerit dicemus testimoniū cōtra te. q; fuit cum juuenis et ob hanc causā emisseris puellas a te Ingemuit Susanna et ait Angustiæ sunt mihi undiq; si enim hoc egero mors mihi est. si autē nō egero nō effugiam manus vestras. sed melius est mihi absq; opere incidere in manus vestras quā peccare in cōspectu dni Et exclamauit voce mag Susanna. Exclamauerūtq; autē ea senes adversus eā. et aperuerūt hostia pomerij Cū ergo audissent clamorē ī pomerio famuli domū irruerūt p postica ut viderent quidnā esset Postquā autē senes loquti sunt. erubuerūt servi vehementer. q; nunquā dictum fuerat simile huiusmodi de Susanna Et facta est dies tertia Cumq; venisset ppls ad virū eius Joachim venerūt et duo pspiteri plenī iniqua cogitatione adversus Susannā ut interficerent eā Et dixerunt coram ppło a junior ad Susannā filiā Helchie uxorē Joachim. Et ecce iam misereū Et vocē ai parentū et filiorū et universi cognatī suis Porro Susanna erat delicata nimis et pulchra specie Ac iniqui illi iusserūt ut discooperiret Erat enim cooperta ut ut se satiarent decore eius Flebant igit sui et omnes q̄ noverant eā Consurgentes ergo duo pspiteri ī medio ppli posuerunt manus suas sr caput eius Qui flens suspexit ad celum. Erat autē cor eius fiduciā habens ī dno et dixerūt pspiteri Cū deambularemus soli ī pomerio. ingressa est hæc cū duabus puellis et clausit ostia pomerij et dimisit puellas venit q; ad eā adolescens qui erat absconditus et concubuit cū ea Porro nos cū essemus ī angulo pomerij videntes iniquitatem accurimus ad eos et vidimus eos parium commisceri. Et illum quidem non quimus comprehendere quia fortior nos erat et apto ostio exiluit Hanc autē cū apprehendissemus